

JC/GL/2017/16

16/01/2018

Definitieve richtsnoeren

Gemeenschappelijke richtsnoeren uit hoofde van artikel 25 van Verordening (EU) 2015/847 over de maatregelen die betalingsdienstaanbieders dienen te nemen om ontbrekende of onvolledige informatie over de betaler of de begunstigde op te sporen, en de procedures die zij dienen in te voeren voor het omgaan met geldovermakingen waarbij de vereiste informatie ontbreekt

Gemeenschappelijke richtsnoeren uit hoofde van artikel 25 van Verordening (EU) 2015/847 over de maatregelen die betalingsdianstaanbieders dienen te nemen om ontbrekende of onvolledige informatie over de betaler of de begunstigde op te sporen, en de procedures die zij dienen in te voeren voor het omgaan met geldovermakingen waarbij de vereiste informatie ontbreekt

Status van deze gemeenschappelijke richtsnoeren

Dit document bevat gemeenschappelijke richtsnoeren die zijn uitgebracht op grond van artikel 16 en artikel 56, eerste alinea, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Bankautoriteit), tot wijziging van Besluit nr. 716/2009/EG en tot intrekking van Besluit 2009/78/EG van de Commissie, op grond van Verordening (EU) nr. 1094/2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen) en op grond van Verordening (EU) nr. 1095/2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor effecten en markten) – de zogenoemde "ESA-verordeningen" (ESA = *European Supervisory Authority*). Overeenkomstig artikel 16, lid 3, van de ESA-verordeningen moeten de bevoegde autoriteiten en financiële instellingen zich tot het uiterste inspannen om aan de richtsnoeren te voldoen.

Gemeenschappelijke richtsnoeren geven weer wat in de opvatting van de ESA's passende toezichtpraktijken binnen het Europees Systeem voor financieel toezicht zijn en hoe het recht van de Unie op een specifiek gebied dient te worden toegepast. Bevoegde autoriteiten voor wie de gemeenschappelijke richtsnoeren gelden, dienen hieraan te voldoen door ze op passende wijze in hun toezichtpraktijken te integreren (bijvoorbeeld door hun wettelijk kader of hun toezichtprocessen aan te passen), ook wanneer de gemeenschappelijke richtsnoeren primair tot instellingen zijn gericht.

Rapportageverplichtingen

Overeenkomstig artikel 16, lid 3, van de ESA-verordeningen stellen bevoegde autoriteiten de betrokken ESA vóór 16.03.2018 j (twee maanden na het uitbrengen van de richtsnoeren) ervan in kennis of zij aan deze gemeenschappelijke richtsnoeren voldoen of voornemens zijn deze op te volgen, of, indien dat niet het geval is, wat de redenen van de niet-naleving zijn. Bevoegde autoriteiten die bij het verstrijken van de termijn niet hebben gereageerd, worden geacht niet aan

de richtsnoeren te hebben voldaan. De kennisgevingen dienen te worden gestuurd naar [compliance@eba.europa.eu, compliance@eiopa.europa.eu en compliance@esma.europa.eu] met het kenmerk 'JC/GL/2017/16'. Een model voor kennisgevingen is beschikbaar op de websites van de ESA's. Kennisgevingen worden ingediend door personen die bevoegd zijn om namens hun bevoegde autoriteiten te melden of zij aan de aanbevelingen voldoen.

De kennisgevingen worden overeenkomstig artikel 16, lid 3, van de ESA-verordeningen op de websites van de ESA's bekendgemaakt.

Titel I – Onderwerp, toepassingsgebied en definities

Onderwerp en toepassingsgebied

1. Deze richtsnoeren gelden voor:
 - a) betalingsdianstaaubieders (BDA's), als gedefinieerd in punt 5 van artikel 3 van Verordening (EU) 2015/847 wanneer zij optreden als de BDA van de begunstigde, en intermediaire betalingsdianstaaubieders (IBDA's) als gedefinieerd in punt 6 van artikel 3 van Verordening (EU) 2015/847; en
 - b) bevoegde autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor het toezicht op BDA's en IBDA's met betrekking tot het naleven van hun verplichtingen uit hoofde van Verordening (EU) 2015/847.
2. Deze richtsnoeren:
 - a) geven aan met welke factoren BDA's en IBDA's rekening dienen te houden wanneer zij procedures opstellen en invoeren voor het opsporen van en het omgaan met geldovermakingen waarbij vereiste informatie over de betaler en/of de begunstigde ontbreekt, teneinde ervoor te zorgen dat deze procedures effectief zijn; en
 - b) specificeren wat BDA's en IBDA's dienen te doen voor het beheer van het risico van witwassen van geld (ML - *Money Laundering*) of terrorismefinanciering (TF) wanneer de vereiste informatie over de betaler en/of de begunstigde ontbreekt of onvolledig is.
3. Bevoegde autoriteiten gebruiken deze richtsnoeren wanneer zij beoordelen of de door BDA's en IBDA's ingevoerde procedures en maatregelen toereikend zijn om te voldoen aan de artikelen 7, 8, 11 en 12 van Verordening (EU) 2015/847.
4. BDA's, IBDA's en bevoegde autoriteiten gebruiken deze richtsnoeren ook om naleving van de artikelen 9 en 13 van Verordening (EU) 2015/847 te waarborgen.
5. De in deze richtsnoeren beschreven factoren en maatregelen zijn niet uitputtend. BDA's en IBDA's overwegen waar nodig ook andere factoren en maatregelen.
6. Deze richtsnoeren gelden niet voor beperkende maatregelen die zijn opgelegd door verordeningen op basis van artikel 215 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, zoals de Verordeningen (EG) nr. 2580/2001, (EG) nr. 881/2002 en (EU) nr. 356/2010 ('het Europese sanctieregime').

Definities

7. Tenzij anders aangegeven, hebben de termen die in Richtlijn (EU) 2015/849 en Verordening (EU) 2015/847 worden gebruikt en gedefinieerd, in deze richtsnoeren dezelfde betekenis. In deze richtsnoeren gelden bovendien de volgende definities:
- a) "bevoegde autoriteiten": de autoriteiten die ervoor verantwoordelijk zijn te waarborgen dat BDA's en IBDA's voldoen aan de vereisten van Verordening (EU) 2015/847;
 - b) "risico": de kans op en gevolgen van ML/TF;
 - c) "risicofactoren": variabelen die, afzonderlijk of in combinatie, het ML/TF-risico van een afzonderlijke zakelijke relatie, occasionele transactie of geldovermaking kunnen vergroten of verkleinen;
 - d) "op risico gebaseerde aanpak": een aanpak waarbij bevoegde autoriteiten, BDA's en IBDA's de ML/TF-risico's waaraan BDA's en IBDA's zijn blootgesteld, identificeren, beoordelen en begrijpen en AML/CTF-maatregelen treffen die evenredig zijn met deze risico's;
 - e) "ontbrekende informatie": door Verordening (EU) 2015/847 vereiste informatie over de betaler of de begunstigde die niet is verstrekt;
 - f) "onvolledige informatie": door Verordening (EU) 2015/847 vereiste informatie over de betaler of de begunstigde die slechts gedeeltelijk is verstrekt;
 - g) "monitoring in realtime": monitoring die wordt uitgevoerd:
 - i) voordat het geld wordt bijgeschreven op de betaalrekening van de begunstigde bij de BDA van de begunstigde,
 - ii) wanneer de begunstigde geen betaalrekening heeft bij de BDA van de begunstigde, voordat het geld aan de begunstigde beschikbaar wordt gesteld door de BDA die het geld ontvangt, of
 - iii) wanneer de BDA een IBDA is, voordat de IBDA het geld namens de BDA van de betaler of een andere IBDA overmaakt;
 - h) "monitoring achteraf": monitoring die wordt uitgevoerd:
 - i) nadat het geld is bijgeschreven op de betaalrekening van de begunstigde bij de BDA van de begunstigde,
 - ii) wanneer de begunstigde geen betaalrekening heeft bij de BDA van de begunstigde, nadat het geld aan de begunstigde beschikbaar is gesteld door de BDA van de begunstigde, of is overgemaakt door de IBDA, of

- iii) wanneer de BDA een IBDA is, nadat de IBDA het geld heeft overgemaakt namens de BDA van de betaler of een andere IBDA.

Titel II – Opsporen van ontbrekende informatie en omgaan met geldovermakingen met ontbrekende informatie

HOOFDSTUK I: Algemene overwegingen

Vaststellingsverplichtingen op grond van Verordening (EU) 2015/847

8. Een BDA stelt voor elke geldovermaking vast of hij optreedt als de BDA van de betaler, als de BDA van de begunstigde of als IBDA. Dit is bepalend voor de vraag welke informatie bij de geldovermaking moet worden gevoegd en welke stappen de BDA of IBDA moet nemen om te voldoen aan Verordening (EU) 2015/847.

Automatische afschrijvingen

9. Wanneer een geldovermaking een automatische afschrijving is als gedefinieerd in punt 9, onder b), van artikel 3 van Verordening (EU) 2015/847, stuurt de BDA van de begunstigde vereiste informatie over de betaler en de begunstigde naar de BDA van de betaler als onderdeel van de inning van de automatische afschrijving. De BDA van de begunstigde en de IBDA mogen er dan van uitgaan dat is voldaan aan de informatievereisten van artikel 4, leden 2 en 4, en artikel 5, leden 1 en 2, van Verordening (EU) 2015/847.

Toepassing van afwijkingen en uitsluitingen op grond van Verordening (EU) 2015/847

10. BDA's en IBDA's moeten voldoen aan Verordening (EU) 2015/847 ten aanzien van alle geldovermakingen die ten minste voor een deel worden uitgevoerd langs elektronische weg en ongeacht het gebruikte berichten- of betalings- en afwikkelingssysteem, tenzij in Verordening (EU) 2015/847 uitsluitingen en afwijkingen zijn vastgelegd.
11. Om deze uitsluitingen en afwijkingen toe te passen, dienen BDA's en IBDA's te beschikken over systemen en controles om te waarborgen dat wordt voldaan aan de voorwaarden voor deze afwijkingen en uitsluitingen. BDA's en IBDA's die niet in staat zijn vast te stellen dat wordt voldaan aan de voorwaarden voor deze uitsluitingen, dienen ten aanzien van alle geldovermakingen te voldoen aan Verordening (EU) 2015/847.

Artikel 5 van Verordening (EU) 2015/847

12. Om de afwijking van artikel 5 van Verordening (EU) 2015/847 toe te passen:
 - a) dienen BDA's van de begunstigde in staat te zijn vast te stellen dat de BDA van de betaler gevestigd is in de Unie of in een lidstaat van de EER, en
 - b) dienen IBDA's in staat te zijn vast te stellen dat de BDA van de betaler en de BDA van de begunstigde zijn gevestigd in de Unie of in een lidstaat van de EER.
13. BDA's en IBDA's behandelen landen die lid zijn van de Single Euro Payments Area (SEPA) maar niet tevens lid zijn van de Unie of de EER, als derde landen. Wanneer een lidstaat een bilaterale overeenkomst heeft gesloten met een derde land of grondgebied buiten de Unie overeenkomstig artikel 24 van Verordening (EU) 2015/847, kunnen BDA's en IBDA's in die

lidstaat geldovermakingen van of naar dat derde land of grondgebied behandelen als binnenlandse geldovermakingen.

Artikel 2, lid 3, van Verordening (EU) 2015/847

14. Wanneer BDA's en IBDA's de uitsluiting van artikel 2, lid 3, van Verordening (EU) 2015/847 toepassen, zorgen zij ervoor dat de geldovermaking vergezeld gaat van het nummer van de kaart, het instrument of het digitale toestel, bijvoorbeeld het Primary Account Number (PAN), en dat dat nummer zodanig wordt verstrekt dat de betaler van de overmaking kan worden getraceerd.
15. Wanneer de kaart, het instrument of het toestel kan worden gebruikt voor zowel overmakingen van een persoon naar een andere persoon als voor de betaling van goederen of diensten, mogen BDA's en IBDA's deze uitsluiting alleen toepassen als zij kunnen vaststellen dat de geldovermaking niet van persoon tot persoon gaat, maar een betaling van goederen of diensten betreft.

Artikel 5, 6 en 7 van Verordening (EU) 2015/847

16. Om de artikelen 5, 6 en 7 van Verordening (EU) 2015/847 met betrekking tot geldovermakingen die niet meer bedragen dan 1 000 EUR toe te passen, dienen BDA's en IBDA's te beschikken over beleid en procedures voor het opsporen van geldovermakingen die met elkaar in verband lijken te staan. BDA's en IBDA's behandelen geldovermakingen als met elkaar in verband staand als deze geldovermakingen:
 - a) worden verzonden van dezelfde betaalrekening naar dezelfde betaalrekening of, wanneer de overmaking niet plaatsvindt naar of vanaf een betaalrekening, van dezelfde betaler naar dezelfde begunstigde; en
 - b) binnen een redelijke, korte tijdspanne worden verzonden; deze tijdspanne wordt door de BDA zodanig vastgesteld dat hij in verhouding staat tot het ML/TF-risico waaraan hun activiteit is blootgesteld.
17. BDA's en IBDA's bepalen of ook andere scenario's aanleiding zouden kunnen geven tot met elkaar in verband staande transacties, en nemen deze, indien dat het geval is, op in hun beleid en procedures.

Evenredigheid en bedrijfsbrede risicobeoordelingen

18. BDA's en IBDA's stellen doeltreffend beleid en doeltreffende procedures vast en houden deze bij om te voldoen aan Verordening (EU) 2015/847. Dit beleid en deze procedures dienen te zijn afgestemd op de omvang, aard en complexiteit van de activiteiten van de BDA of IBSA en op het ML/TF-risico waaraan de BDA of IBDA is blootgesteld als gevolg van:
 - a) het type klanten dat hij bedient;
 - b) de aard van de producten en diensten die hij levert;
 - c) de rechtsgebieden waarin hij levert;

- d) de leveringskanalen die hij gebruikt;
 - e) het aantal BDA's en IBDA's dat regelmatig niet de vereiste informatie over de betaler en de begunstigde verstrekt;
 - f) de complexiteit van de betalingsketens waarin hij interenieert als gevolg van zijn bedrijfsmodel; en
 - g) het aantal transacties dat hij verwerkt en de waarde daarvan.
19. Bij de beoordeling van het ML/TF-risico waaraan zij zijn blootgesteld, raadplegen BDA's en IBDA's de gemeenschappelijke richtsnoeren krachtens artikel 17 en artikel 18, lid 4, van Richtlijn (EU) 2015/849 inzake vereenvoudigd en verscherpt cliëntenonderzoek en de factoren waarmee kredietinstellingen en financiële instellingen rekening dienen te houden wanneer zij het ML/TF-risico van afzonderlijke zakelijke relaties en occasionele transacties beoordelen (de richtsnoeren inzake op risicofactoren).¹

Strategieën en procedures

20. BDA's en IBDA's zorgen ervoor dat hun beleid en procedures:
- a) duidelijk uiteenzetten:
 - i) welke criteria zij gebruiken om te bepalen of hun diensten en betaalinstrumenten onder het toepassingsgebied van Verordening (EU) 2015/847 vallen,
 - ii) welke van hun diensten en betaalinstrumenten onder het toepassingsgebied van Verordening (EU) 2015/847 vallen en welke niet,
 - iii) welke geldovermakingen in realtime moeten worden gemonitord en welke geldovermakingen achteraf kunnen worden gemonitord, en waarom,
 - iv) welke verplichtingen medewerkers hebben wanneer zij signaleren dat op grond van Verordening (EU) 2015/847 vereiste informatie ontbreekt en welke processen zij dienen te volgen, en
 - v) welke informatie betreffende geldovermakingen moet worden vastgelegd, en hoe en waar deze informatie dient te worden vastgelegd;
 - b) worden goedgekeurd door het hoger leidinggevend personeel van de BDA of de IBDA, als gedefinieerd in artikel 3, punt 12, van Richtlijn (EU) 2015/849;

¹ <https://esas-joint-committee.europa.eu/Pages/Guidelines/Joint-Guidelines-on-Risk-Factors.aspx>

- c) beschikbaar zijn voor alle medewerkers, met inbegrip van personen die verantwoordelijk zijn voor de verwerking van geldovermakingen; BDA's en IBDA's zorgen ervoor dat alle relevante medewerkers adequate training krijgen in de toepassing van dat beleid en die procedures; en

- d) regelmatig worden getoetst, waar nodig worden verbeterd en actueel worden gehouden. BDA's kunnen, wanneer dat mogelijk is, gebruikmaken van bestaand beleid en bestaande procedures om te voldoen aan hun verplichtingen op grond van Verordening (EU) 2015/847.

HOOFDSTUK II: Verplichtingen voor IBDA's en BDA's van de begunstigde

Controle op toegelaten karakters of gegevens

(Artikel 7, lid 1, en artikel 11, lid 1, van Verordening (EU) 2015/847)

21. BDA's en IBDA's monitoren geldovermakingen om op te sporen of de karakters of gegevens die worden gebruikt om informatie te verstrekken over de betaler en de begunstigde, in overeenstemming zijn met de procedures van het berichten- of betalings- en afwikkelingssysteem dat is gebruikt om de geldovermaking te verwerken.² Deze controles worden in realtime uitgevoerd.
22. BDA's en IBDA's mogen ervan uitgaan dat zij voldoen aan artikel 7, lid 1, respectievelijk artikel 11, lid 1, van Verordening (EU) 2015/847, als zij zich ervan hebben overtuigd en aan hun bevoegde autoriteit kunnen aantonen dat zij de valideringsregels van het berichten- en betalings- en afwikkelingssysteem begrijpen en dat de procedures van dat systeem inhouden dat het:
 - a) alle velden bevat die nodig zijn om de informatie te verkrijgen die wordt geëist door Verordening (EU) 2015/847. Zo mogen BDA's en IBDA's het International Bank Account Number (IBAN) of, wanneer de geldovermaking wordt uitgevoerd met een betaalkaart, het nummer van die kaart (bijvoorbeeld het PAN) gebruiken als het betaalrekeningnummer, op voorwaarde dat de betaler of de begunstigde kan worden getraceerd aan de hand van het gebruikte nummer;
 - b) automatisch de verzending of de ontvangst van geldovermakingen tegenhoudt wanneer niet-toegelaten karakters of gegevens worden gesignaleerd; en
 - c) geweigerde geldovermakingen markeert voor handmatige toetsing en verwerking.
23. Wanneer het berichtensysteem of het betalings- en afwikkelingssysteem van een BDA of een IBDA niet voldoet aan alle in punt 22 van deze richtsnoeren genoemde criteria, zorgt de BDA of IBDA voor controles om deze tekortkomingen te beperken.

Controles op ontbrekende informatie

(artikel 7, lid 2, en artikel 11, lid 2, van Verordening (EU) 2015/847)

Doeltreffende procedures

24. BDA's en IBDA's moeten doeltreffende procedures invoeren om op te sporen of de vereiste informatie over de betaler of de begunstigde ontbreekt.³
25. Om doeltreffend te zijn dienen deze procedures:
 - a) de BDA of IBDA in staat te stellen betekenisloze informatie te signaleren;
 - b) een combinatie van monitoring in realtime en monitoring achteraf te gebruiken; en

² Artikel 7, lid 1, en artikel 11, lid 1, van Verordening (EU) 2015/847.

³ Artikel 7, lid 2, en artikel 11, lid 2, van Verordening (EU) 2015/847.

c) de BDA of IBDA te waarschuwen bij hoog-risicoindicatoren

Betekenisloze informatie

26. BDA's en IBDA's behandelen betekenisloze informatie alsof het ontbrekende informatie is. Voorbeelden van betekenisloze informatie zijn reeksen willekeurige tekens (bijv. 'xxxxx', of 'ABCDEFG') of aanduidingen die duidelijk onzin zijn (bijv. 'Andere', of 'Mijn klant'), ook al is deze informatie verstrekt met karakters of gegevens die in lijn zijn met de procedures van het berichtensysteem of het betalings- en afwikkelingssysteem.
27. Wanneer BDA's of IBDA's een lijst van vaak aangetroffen betekenisloze termen gebruiken, herzien zij deze lijst periodiek om te waarborgen dat deze relevant blijft. In die gevallen wordt niet verwacht dat BDA's of IBDA's transacties handmatig beoordelen om betekenisloze informatie op te sporen.

Monitoring in realtime en monitoring achteraf

28. BDA's en IBDA's kijken naar de in punt 18 aangegeven risicofactoren om te waarborgen dat hun aanpak van de monitoring, met inbegrip van het niveau en de frequentie van monitoring in realtime en monitoring achteraf, in verhouding staat tot het ML/TF-risico waaraan zij zijn blootgesteld. Als onderdeel hiervan stellen BDA's en IBDA's vast welke hoog-risicofactoren, of combinatie van hoog-risicofactoren, altijd aanleiding zijn voor monitoring in realtime, en welke aanleiding zijn tot een gerichte toetsing achteraf (zie ook punt 30). In gevallen van specifieke bezorgdheid worden geldovermakingen altijd in realtime gemonitord.
29. Naast de in punt 28 genoemde monitoring in realtime en gerichte monitoring achteraf voeren BDA's en IBDA's regelmatig toetsingen achteraf uit op een willekeurige steekproef uit alle verwerkte geldovermakingen.

Hoog-risicoindicatoren

30. Systemen van BDA's en IBDA's worden zodanig geconfigureerd dat een alarm wordt gegenereerd wanneer een hoog-risicoindicator wordt gesignaleerd. Hoog-risicoindicatoren kunnen onder meer zijn:
- a) geldovermakingen die een specifieke waardedrempel overschrijden. Wanneer BDA's en IBDA's beslissen over de hoogte van de drempel, houden zij ten minste rekening met de gemiddelde waarde van de transacties die zij normaal gesproken verwerken en wat een ongebruikelijk grote transactie is, gezien hun specifieke bedrijfsmodel;
 - b) geldovermakingen waarbij de BDA van de betaler of de begunstigde gevestigd is in een land met een hoog ML/TF-risico, waaronder, zonder daartoe beperkt te zijn, landen die door de Europese Commissie overeenkomstig artikel 9 van Richtlijn (EU) 2015/849 zijn aangemerkt als landen met een hoog risico. Bij het identificeren van landen met een hoog ML/TF-risico houden BDA's en IBDA's rekening met de gemeenschappelijke richtsnoeren inzake risicofactoren van de Europese toezichthoudende autoriteiten;

- c) een negatieve score ten aanzien van AML/CFT-naleving van de IBDA of de BDA van de betaler, ongeacht de vraag wie de voorgaande BDA in de betalingsketen is;
- d) geldovermakingen van een BDA of IBDA die is geïdentificeerd als een BDA of IBDA die herhaaldelijk zonder goede reden verzuimt vereiste informatie over de betaler te verstrekken (zie de punten 47-55), of van een BDA of IBDA waarvan bekend is dat hij in het verleden bij enkele gelegenheden zonder goede reden heeft verzuimd vereiste informatie over de betaler of de begunstigde te verstrekken, ook al heeft hij dit niet herhaaldelijk nagelaten;
- e) geldovermakingen waarbij de naam van de betaler of de begunstigde ontbreekt.

Het beheer van geldovermakingen met ontbrekende informatie of niet-toegelaten karakters of gegevens

(Artikelen 8 en 12 van Verordening (EU) nr. 2015/847)

- 31. BDA's en IBDA's voeren doeltreffende op risico gebaseerde procedures in om vast te stellen of zij een geldovermaking uitvoeren, weigeren of opschorten wanneer monitoring in realtime aan het licht brengt dat vereiste informatie over de betaler of de begunstigde ontbreekt of wordt verstrekt met gebruik van niet-toegelaten karakters of gegevens.
- 32. Om vast te stellen of zij een geldovermaking weigeren, opschorten of uitvoeren overeenkomstig de artikelen 8 en 12 van Verordening (EU) 2015/847, kijken BDA's en IBDA's naar het ML/TF-risico van die geldovermaking voordat zij een besluit nemen over de juiste handelwijze. BDA's en IBDA's overwegen met name of:
 - a) het type ontbrekende informatie aanleiding is tot bezorgdheid over ML/TF; en
 - b) een of meer hoog-risicoindicatoren zijn geïdentificeerd die erop kunnen wijzen dat de transactie een hoog ML/TF-risico inhoudt of aanleiding geeft tot verdenking van ML/TF (zie punt 30).

Wanneer BDA's of IBDA's in lijn met punt 28 van deze richtsnoeren een risicogevoelig besluit hebben genomen om geldovermakingen achteraf te monitoren, volgen zij de richtsnoeren in de punten 40-43.

De BDA of IBDA weigert de overmaking

- 33. Wanneer een BDA of een IBDA besluit een geldovermaking te weigeren, hoeft hij niet om de ontbrekende informatie te vragen, maar deelt hij de reden voor de weigering met de voorgaande BDA in de betalingsketen.

De BDA of IBDA schort de overmaking op

- 34. Wanneer een BDA of een IBDA besluit de geldovermaking op te schorten, stelt hij de voorgaande BDA in de betalingsketen ervan in kennis dat de geldovermaking is opgeschort en vraagt hij de voorgaande BDA in de betalingsketen de ontbrekende informatie over de betaler of de begunstigde te verstrekken of die informatie te verstrekken met gebruikmaking van toegelaten karakters of gegevens.

35. Wanneer de BDA of IBDA om de ontbrekende informatie vraagt, geeft hij de voorgaande BDA in de betalingsketen een redelijke termijn waarbinnen hij de informatie dient te verstrekken. Deze termijn dient normaal gesproken niet meer dan drie werkdagen te bedragen voor geldovermakingen binnen de EER en niet meer dan vijf werkdagen voor geldovermakingen die worden ontvangen van buiten de EER. Bij complexere betalingsketens kunnen langere termijnen nodig zijn.
36. BDA's of IBDA's overwegen een herinnering naar de voorgaande BDA in de betalingsketen te sturen als de gevraagde informatie uitblijft. Als onderdeel hiervan kan een BDA of IBDA besluiten de voorgaande BDA in de betalingsketen erop te wijzen dat, als de vereiste informatie niet wordt ontvangen binnen een aanvullende termijn, de voorgaande BDA in de betalingsketen kan worden onderworpen aan interne hoog-risicomonitoring (zie punt 30) en kan worden behandeld als herhaaldelijk nalatige BDA of IBDA, zoals uiteengezet in artikel 8, lid 2, van Verordening (EU) 2015/847.
37. Wanneer de gevraagde informatie niet wordt verstrekt binnen de gestelde termijn, dient de BDA of IBDA in lijn met zijn op risico gebaseerde beleid en procedures:
- a) te beslissen of hij de overmaking weigert of uitvoert;
 - b) te overwegen of het niet verstrekken van de vereiste informatie door de voorgaande BDA in de betalingsketen aanleiding geeft tot verdenking; en
 - c) te overwegen hoe de voorgaande BDA in de betalingsketen in de toekomst moet worden behandeld met het oog op AML/CFT-naleving.
38. BDA's en IBDA's documenteren en registreren al deze acties en de reden voor hun handelen of niet handelen, zodat zij later in staat zijn antwoord te geven op eventuele verzoeken van de bevoegde autoriteiten om informatie over naleving van bindende EU-wetgeving, bijvoorbeeld wanneer de BDA of IBDA, als gevolg van acties die zijn ondernomen op grond van artikel 8 van Verordening (EU) 2015/847, niet in staat is geweest relevante verplichtingen uit de artikelen 83 en 84 van Richtlijn (EU) 2015/2366, zoals omgezet in het toepasselijke nationale recht, na te komen.

De BDA of IBDA voert de overmaking uit

39. Wanneer een BDA of IBDA de geldovermaking uitvoert of achteraf ontdekt dat vereiste informatie ontbrak of is verstrekt met gebruikmaking van niet-toegelaten karakters, vraagt hij de voorgaande BDA in de betalingsketen de ontbrekende informatie over de betaler of de begunstigde te verstrekken, of om die informatie te verstrekken met gebruikmaking van toegelaten karakters of gegevens nadat de overmaking is uitgevoerd.
40. Een BDA of IBDA die ontdekt dat vereiste informatie ontbreekt terwijl hij monitoring in realtime uitvoert, maar, na overweging van alle relevante risico's, besluit de geldovermaking uit te voeren, legt vast om welke reden hij die overmaking uitvoert.
41. Wanneer de BDA of IBDA om de ontbrekende informatie vraagt, gaat hij te werk als omschreven in punt 36 van deze richtsnoeren.

42. Wanneer de gevraagde informatie niet wordt verstrekt binnen de door de BDA of IBDA gestelde termijn, overweegt de BDA of IBDA, in lijn met zijn op risico gebaseerde beleid en procedures, hoe de voorgaande BDA in de betalingsketen in de toekomst moet worden behandeld met het oog op AML/CFT-naleving.
43. De BDA of IBDA documenteert en registreert al deze acties en de reden voor zijn handelen of niet handelen, zodat hij later in staat is eventuele verzoeken van de autoriteiten te beantwoorden.

Verdachte transacties identificeren en melden (Artikelen 9 en 13 van Verordening (EU) 2015/847)

44. BDA's en IBDA's beoordelen of een geldovermaking al of niet verdacht is, rekening houdend met de criteria die zijn vastgelegd in EU-recht en nationale wetgeving en in hun eigen, interne AML/CFT-beleid en -procedures.
45. BDA's en IBDA's worden erop gewezen dat ontbrekende of niet-toegelaten informatie op zichzelf geen aanleiding hoeft te zijn tot verdenking van ML/TF. Wanneer de BDA of IBDA overweegt of een geldovermaking al dan niet verdenking wekt, kijkt hij naar alle ML/TF-risicofactoren van de geldovermaking, waaronder de in punt 30 genoemde, voor zover deze bekend zijn, als geheel; daarbij besteedt hij bijzondere aandacht aan geldovermakingen die waarschijnlijk een hoger risico van ML/TF inhouden.
46. BDA's en IBDA's zijn in staat aan te tonen dat zij voldoen aan direct toepasselijk recht van de EU en nationale wetgeving op het gebied van AML/CFT. In sommige gevallen kan nationale wetgeving eisen dat zij aanvullende stappen ondernemen, bijvoorbeeld dat zij ongebruikelijke transacties melden die mogelijk geen aanleiding geven tot verdenking van ML/TF.

Herhaaldelijk nalatige BDA's of IBDA's en te ondernemen stappen (artikel 8, lid 2, en artikel 12, lid 2, Verordening (EU) 2015/847)

Wanneer wordt een BDA of IBDA beschouwd als 'herhaaldelijk nalatig' wat betreft het verstrekken van vereiste informatie?

47. BDA's en IBDA's voeren beleid en procedures in voor het identificeren van BDA's en IBDA's die herhaaldelijk nalaten de vereiste informatie over de betaler of de begunstigde te verstrekken.
48. Daartoe bewaren BDA's en IBDA's de informatie over alle geldovermakingen met ontbrekende gegevens om te kunnen vaststellen welke BDA of IBDA dient te worden geclassificeerd als 'herhaaldelijk nalatig'.
49. Een BDA of IBDA kan om verschillende redenen besluiten een BDA of IBDA te behandelen als 'herhaaldelijk nalatig', maar dient een combinatie van kwantitatieve en kwalitatieve criteria in genschouwd te nemen ter onderbouwing van dat besluit.

50. Kwantitatieve criteria om te beoordelen of een BDA of IBDA al of niet herhaaldelijk nalatig is, zijn onder meer:

- a) het percentage overmakingen met ontbrekende informatie dat een specifieke BDA of IBDA binnen een bepaalde termijn heeft verstuurd; en
- b) het percentage follow-upverzoeken dat binnen een bepaalde termijn onbeantwoord bleef of niet voldoende werd beantwoord.

51. Kwalitatieve criteria om te beoordelen of een BDA of IBDA al of niet herhaaldelijk nalatig is, zijn onder meer:

- a) het niveau van medewerking van de betrokken BDA of IBDA ten aanzien van voorgaande verzoeken om ontbrekende informatie; en
- b) het type ontbrekende informatie (zie bijvoorbeeld punt 30, onder e).

Kennisgeving aan de autoriteiten

52. Wanneer een BDA of IBDA eenmaal door een andere BDA of IBDA is geïdentificeerd als herhaaldelijk nalatig ten aanzien van het verstrekken van vereiste informatie, bevat een kennisgeving aan de autoriteiten die is gespecificeerd in artikel 8, lid 2, tweede alinea, van Verordening (EU) 2015/847, overeenkomst de bijlage bij deze richtsnoeren:

- a) de naam van de BDA of IBDA die is geïdentificeerd als herhaaldelijk nalatig met het verstrekken van de vereiste informatie;
- b) het land waar de BDA of IBDA een vergunning heeft;
- c) de aard van de schending, waaronder:
 - i) de frequentie van geldovermakingen met ontbrekende informatie,
 - ii) de periode gedurende welke de schendingen zijn vastgesteld, en
 - iii) eventuele redenen die de BDA of IBDA mogelijk hebben gegeven voor het feit dat zij herhaaldelijk hebben verzuimd de vereiste informatie te verstrekken;
- d) bijzonderheden over de stappen die zijn genomen door de BDA of IBDA die de melding doet.

53. De verplichting van artikel 8, lid 2, tweede alinea, van Verordening (EU) 2015/847 geldt onverminderd de verplichting tot het melden van verdachte transacties uit hoofde van artikel 33 van Richtlijn (EU) 2015/849.

54. BDA's en IBDA's stellen relevante autoriteiten na het identificeren van een herhaaldelijk nalatige BDA of IBDA zonder onnodig uitstel en niet later dan drie maanden na de identificatie van de herhaaldelijk nalatige BDA of IBDA op de hoogte.

55. Deze autoriteiten stellen vervolgens EBA op de hoogte.

Te ondernemen stappen

56. De stappen die de BDA van de begunstigde of de IBDA dienen te ondernemen wanneer een andere BDA of IBDA herhaaldelijk verzuimt volgens Verordening (EU) 2015/847 vereiste informatie te verstrekken, dienen op risico te zijn gebaseerd en kunnen een van de volgende stappen of een combinatie daarvan omvatten (andere stappen zijn mogelijk):

- a) een waarschuwing sturen naar de voorgaande BDA in de betalingsketen om de BDA of IBDA te informeren over de stappen die zullen worden genomen als de BDA blijft verzuimen de op grond van Verordening (EU) 2015/847 vereiste informatie te verstrekken;
- b) overwegen welke invloed de herhaalde nalatigheid van de voorgaande BDA in de betalingsketen ten aanzien van het verstrekken van informatie en de opstelling van die BDA tegenover het beantwoorden van dergelijke verzoeken heeft voor het aan die BDA verbonden ML/TF-risico, en waar passend, monitoring in realtime toepassen op alle transacties die van die BDA worden ontvangen;
- c) de voorgaande BDA in de betalingsketen waarschuwen dat toekomstige geldovermakingen zullen worden geweigerd;
- d) de zakelijke relatie met de nalatige BDA beperken of beëindigen.

57. Voordat de BDA of IBDA besluit een zakelijke relatie te beëindigen, met name wanneer de voorgaande BDA in de betalingsketen een respondentbank uit een derde land is, overweegt hij of hij het risico op andere manieren kan beheren, onder meer door de toepassing van verscherpt cliëntenonderzoek overeenkomstig artikel 19 van Richtlijn (EU) 2015/849.

HOOFDSTUK III: Aanvullende verplichtingen voor de IBDA

58. IBDA's overtuigen zich ervan dat hun systemen en controles hen in staat stellen hun plicht na te komen om te waarborgen dat alle informatie over de betaler en de begunstigde die bij een geldovermaking is gevoegd, bij die overmaking blijft. Als onderdeel hiervan overtuigen IBDA's zich ervan dat hun systeem in staat is informatie zonder fouten of omissies om te zetten naar een ander formaat.
59. IBDA's gebruiken alleen betaal- of berichtensystemen waarmee alle informatie over de betaler of de begunstigde kan worden doorgestuurd, ongeacht of deze informatie al dan niet vereist is op grond van Verordening (EU) 2015/847.⁴ Wanneer dit niet mogelijk is, bijvoorbeeld omdat een binnenlands betalingssysteem beperkingen oplegt aan de gegevens die in dat systeem kunnen worden ingevoerd, voeren IBDA's alternatieve mechanismen in om relevante informatie door te geven aan de BDA van de begunstigde. Dergelijke alternatieve mechanismen worden alleen gebruikt gedurende een korte overgangperiode, totdat binnenlandse systemen zodanig zijn aangepast dat ze voldoen aan Verordening (EU) 2015/847 en deze richtsnoeren.

⁴ Artikel 10 van Verordening (EU) 2015/847.

HOOFDSTUK IV: Aanvullende verplichtingen voor de BDA van de begunstigde

Onvolledige informatie

60. BDA's van de begunstigde volgen de richtsnoeren in hoofdstuk II van deze richtsnoeren ook ten aanzien van onvolledige informatie.

Verificatie van informatie over de begunstigde

61. Bij het verifiëren van de juistheid van de informatie over de begunstigde overeenkomstig artikel 7, leden 3 en 4, van Verordening (EU) 2015/847 overwegen BDA's of hun relatie met de begunstigde een zakelijke relatie vormt als gedefinieerd in artikel 3, punt 13, van Richtlijn (EU) 2015/849 en passen zij cliëntonderzoek toe overeenkomstig artikel 13, lid 1, van Richtlijn (EU) 2015/849 indien dat het geval is.
62. BDA's kunnen ervan uitgaan dat zij hebben voldaan aan de verificatievereisten van artikel 7 van Verordening (EU) 2015/847 wanneer zij vooraf de identiteit van de begunstigde hebben geverifieerd overeenkomstig het nationale recht waarin artikel 13, lid 1, onder a), en indien toepasselijk, artikel 13, lid 1, onder b), van Richtlijn (EU) 2015/849 is omgezet, of een gelijkwaardige norm in het geval dat de identiteit van de begunstigde is geverifieerd voordat de wetgeving waarin Richtlijn (EU) 2015/849 is omgezet, in werking is getreden.

Bewaren van gegevens

63. Overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) 2015/847 moeten BDA's informatie over de betaler en de begunstigde die zij ontvangen overeenkomstig de artikelen 4 tot en met 7 van die verordening, bewaren.
64. Wanneer de BDA echter een zakelijke relatie is aangegaan met de begunstigde en de geldovermaking plaatsvindt in de context van die zakelijke relatie, dienen BDA's te voldoen aan de vereisten voor het bewaren van informatie van artikel 40 van Richtlijn (EU) 2015/849.

Titel III – Slotbepalingen en uitvoering

65. Bevoegde autoriteiten en BDA's dienen zes maanden na de datum van de publicatie van deze richtsnoeren hieraan te voldoen.

Bijlage — Model kennisgeving

Kennisgeving uit hoofde van artikel 8, lid 2, van Verordening (EU) 2015/847*	
Naam van BDA/IBDA die de melding doet	
Adres van BDA/IBDA die de melding doet	
Datum	
Naam van herhaald nalatige BDA/IBDA	
Naam van het land waar de herhaaldelijk nalatige BDA/IBDA een vergunning heeft	
Korte beschrijving van de aard van de schending en, indien aanwezig, de redenen die de herhaald nalatige BDA/IBDA geeft om die schending te rechtvaardigen	
Korte samenvatting van de stappen die de meldende BDA/IBDA heeft genomen om ontbrekende informatie te verkrijgen.	

*Raadpleeg voor meer informatie en richtsnoeren de "Gemeenschappelijke richtsnoeren uit hoofde van artikel 25 van Verordening (EU) 2015/847 over de maatregelen die betalingsdienstaanbieders dienen te nemen om ontbrekende of onvolledige informatie over de betaler of de begunstigde op te sporen, en de procedures die zij dienen in te voeren voor het omgaan met geldovermakingen waarbij de vereiste informatie ontbreekt" van de Europese toezichthoudende autoriteiten.